

opusdei.org

Rozsévání pokoje a radosti

K 80. výročí založení Opus Dei
píše Mons. Javier Echevarría.

02.10.2008

Uplynulo osmdesát let od 2. října 1928, kdy na svátek svatých andělů strážných založil sv. Josemaría - z nadpřirozeného popudu, jak potvrdil papež Jan Pavel II. v bule Ut Sit - Opus Dei. Při této příležitosti pozvedám své srdce v díkůvzdání Nejsvětější Trojici za to, že si přála otevřít cestu posvěcování se v profesionální práci a v obyčejných

okolnostech každodenního života - cestu, po které mohou jít ženy i muži všech dob.

Papež Benedikt XVI. ještě jako kardinál Josef Ratzinger řekl v jednom kázání u příležitosti beatifikace zakladatele Díla, že „Josemaría Escrivá chápal, že toto volání se neobrací pouze k němu samotnému, ale především že *je to úkol, který se má předávat ostatním: povzbuzovat bratry a sestry ke svatosti a vést je ke Kristu.*“ S vědomím tohoto úkolu - pokračoval kardinál - „cestoval neúnavně po mnoha kontinentech, mluvil s lidmi a vybízel je na cestu ke svatosti, aby žili toto dobrodružství opravdového křesťanství, ať se nacházejí kdekoliv. Stal se tak mužem činu, který žil podle Boží vůle a vedl k ní ostatní.“

Když sv. Josemaría mluvil o křesťanech prvních století, říkával, že domovy těchto našich prvních bratrů

ve víře „byly jako ohniska vyzařující evangelium. Byly to rodiny jako mnoho jiných rodin té doby, ale byly proniknuty novým duchem, který dokázal nakazit všechny, s kterými se stýkali. Takoví byli první křesťané, a takoví musí být i křesťané dnešní. Musí být rozsévači pokoje a radosti, které nám přinesl Kristus.“ (*Jít s Kristem*, 30) Od počátku popisoval sv. Josemaria podobně také působení věřících Prelatury v lůně církve - „rozsévání pokoje a radosti" v nepřeborném množství lidských činností uprostřed světa.

Když Svatý stolec udělil první kanonické schválení Opus Dei, znovu tuto skutečnost zopakoval, jak je to uvedeno v dekretu z 16. června 1950: „Vždy a všude přináší člen Opus Dei Kristův pokoj a naprostou a bezvýhradnou radost v Pánu. Nabízí je s láskou všem lidem dobré vůle: dokonce se posiluje, když ostatním tento pokoj a radost předává, a

každého pobízí s jemností k přijetí a zakoušení těchto mimořádně krásných darů Boží dobroty.“

Benedikt XVI. řekl, že pro věřícího je slovo „pokoj“ jedním z nejkrásnějších pojmenování Boha, Otce, který chce nalézt porozumění u všech svých dětí. Říci „pokoj s tebou“, „pokoj s vámi“, je totéž jako předjímat, že Bůh bude přebývat se všemi a s každým člověkem jednotlivě. A protože Kristus je náš pokoj (*Ef 2,16*), projevuje se toto přání v úsilí přinášet osobu Krista všem lidem a pomáhat jim pochopit, že osobní styk s Ježíšem, přátelství s Ním, přináší duši nepopsatelnou radost a pokoj. Je to pokoj Boží, který svět nemůže dát. (*Jan 14,27*)

Byl jsem svědkem toho, jak sv. Josemaría nejenom kázal a šířil evangelium pokoje (*Ef 6,15*), ale také ho stále nesl ve svém srdci. V průběhu jeho života nechyběla

období fyzického strádání nebo duchovního neklidu způsobené různými okolnostmi v církvi nebo v občanské společnosti, především v období víceméně všeobecné krize. Nicméně nikdy jsem neviděl, že by ztratil klid nebo že by něčeho nechal a nepředával tento klid druhým.

Byl přesvědčen, že poznávání evangelia s sebou nutně přináší štědré rozsévání pokoje a radosti, a proto vedl druhé k setkání s Kristem, ale vždy s maximálním ohledem a úctou ke svobodě svědomí. Byl si jist, že tento úkol přináší lidstvu mimořádný prospěch mimo jiné také proto, že poznávání Kristovy nauky a křesťanské zodpovědnosti zdokonaluje svobodu člověka a činí ji způsobilou ke službě bližním.

Církev svým evangelizačním posláním rozsévá pokoj plnými rukama. Ba dokonce křesťany k tomuto způsobu života vede, neboť,

jak píše sv. Josemaría, „Pán si přeje, aby jeho děti rozsévaly na všech poctivých pozemských cestách semínka porozumění, odpuštění, soužití, lásky a míru.“ (Výheň, 373)

Poznávat Krista znamená také rozdávat radost. Radost Božích dětí nepochází z příznivých vnějších okolností, ani nemá pouze psychologický původ. Muži a ženy víry zakoušejí jako kdokoliv jiný únavu a nemoc, obtíže, starosti, pochybnosti a protivenství. Ale ve všech těchto situacích si uvědomují, že je Bůh miluje jako své děti, ví, že se na Něho mohou spolehnout a znovu s jeho pomocí nalézt radost, kterou případně ztratily.

Ani zkušenost vlastního duchovního selhání není v protikladu k radosti, pokud se toto neštěstí uzdraví v radostném setkání s Božím milosrdenstvím. Podobenství syna, který se vzdálil domu svého otce a

musel žít v tom nejponíženějším otroctví, končí slavností znovu nalezené lásky. (*Lk 15,11-32*) A v případě jakéhokoliv pádu říká sv. Josemaria, jenž si je jistý nadpřirozenou pomocí, jež nám nikdy nechybí: „Ježíš Kristus, který je Bůh a člověk, mi rozumí a pečuje o mne.“ (*Výheň, 182*)

Lidské a božské se prolíná v evangelizační činnosti křesťana: zájem o druhé, láska, úcta ke svobodě druhého. Sv. Josemaria o tom hovořil na početném setkání v Argentině v roce 1974, roce tragických událostí v tomto milovaném jihoamerickém národě. S naléhavostí doporučoval: „Rozsévejte pokoj a radost na všechny strany. Nikoho neurážíte. Naučte se vycházet s těmi, kdo nemají stejné mínění jako vy. Nikdy s nikým nezacházejte špatně. Buďte bratry všem lidem, buďte rozsévači pokoje a radosti.“

Každé výročí je příležitostí k pohledu do budoucna. U příležitosti osmdesáti let od založení Opus Dei prosím Boha, aby tato maličká část církve, kterou je Prelatura Svatého Kříže a Opus Dei, naplňovala uprostřed občanské společnosti poslání, které jí On svěřil v roce 1928: štědře rozsévat v duších pokoj a radost evangelia, aby toto evangelium pronikalo i do struktur společnosti a učinilo je lidštějšími.

Mons. Javier Echevarría, biskup
prelát Opus Dei

.....

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/rozsevani-pokoje-a-radosti/> (07.03.2026)